

ISSN 1733-5140

Nr 1 (216) 2015
08.02.2015 r.
Rok XXI, 2,00zł

Nasza Parafia

Pismo redagowane przez wiernych obu parafii w Obornikach Śląskich

Kościół św. Michała, Homestead, Pennsylvania

**Idźcie na cały świat
i głoscie Ewangelię**

Zakończona niedawno kolęda, a także statystyki z ostatnich lat wskazują na małżeństwo i rodzinę jako jedno z najpilniejszych miejsc nowej ewangelizacji. Z jednej strony dostrzega się bardzo świadome przeżywanie czasu narzeczeństwa przez niektórych narzeczonych, odpowiedzialne przygotowanie do małżeństwa, zaangażowanie w umacnianie sakramentu małżeństwa przez tych, którzy małżeństwo już zawarli. Jednocześnie widzimy ze strony bardzo wielu, nie tylko młodych ludzi brak otwartości na sakrament małżeństwa, traktowanie wspólnego życia jako swoistego eksperymentu w celu poszukiwania osobistego szczęścia, odrzucanie instytucji małżeństwa bądź też traktowanie tego wymiaru życia w całkowitym oderwaniu od wyznawanej wiary. Czasami można odnieść wrażenie, że sakrament małżeństwa jest postrzegany jako luksus, na który można sobie pozwolić, gdy ma się środki na wyprawienie wesela, a wspólne życie jest już pewne i ustabilizowane.

Pytanie o sakramentalność małżeństwa jest jednak tylko dotknięciem szerszego zagadnienia. W rzeczywistości bowiem problem dotyczy wiary narzeczonych, relacji do Boga, otwartości na Jego wolę, rozumienia miłości i odpowiedzialności za drugiego człowieka. Najczęstszą przyczyną pomijania Bożej wizji małżeństwa i nauki Kościoła na temat jej realizacji jest słaba wiara. Wówczas sakrament małżeństwa to jedynie tradycyjny rytuał. Brak wiary sprawia również, że przysięga małżeń-

ska nie jest traktowana jako wyraz miłości i odpowiedzialności umocnionej łaską Boga, lecz jako decyzja, która odbiera wolność, a nawet przekreśla szanse na osobiste szczęście. W świetle prawdy o powołaniu człowieka przez Boga do miłości, takie podejście do powołania małżeńskiego i obecności w nim Boga jest głęboką niesprawiedliwością człowieka wobec Boga i samego siebie. Jest próbą przekreślania prawdy, że Bóg nas kocha, że chce szczęścia człowieka i błogosławi ludzkiej miłości. Taka postawa wymaga głębokiego nawrócenia.

Ukazanie prawdy o zamyśle Boga wobec powołania małżeńskiego jest jednym z najważniejszych zadań duszpasterskich. Budzenie i umacnianie wiary osób, których powołaniem jest małżeństwo i rodzina, musi stać u podstaw katechezy przedmałżeńskiej, rodzinnej i parafialnej. Ukazywanie od najmłodszych lat Boga, który uświęca życie małżeńskie i rodzinne oraz stoi na straży jego szczęścia, jest najlepszym przygotowaniem do małżeństwa. Głęboka więź dziecka, a później dorastającego człowieka z Bogiem będzie owocowała zdolnością do kochania innych, do odpowiedzialności za nich; a obecność Boga, także w wymiarze sakramentalnym, będzie naturalną konsekwencją życia w przyjaźni z Bogiem.

Zakończona kolęda, podczas której w rozmowach dotykaliśmy problemu sakramentu pokuty i pojednania, pokazała, że problem osłabienia wiary łączy się z brakiem nawracania się, w tym przez sakramentalną spowiedź. Czas Wielkiego Postu i rekolekcje, które będą wprowadzeniem w czas pokuty i nawrócenia, może być okazją do rachunku sumienia i dobrej, może przez lata zaniedbanej spowiedzi. Dla miłości, jaką Bóg chce ogarnąć nawracającego się, warto ten trudny krok zrobić.

Ks. Maciej Chwarścianek SDS

Drodzy Parafianie!

Za nami okres bożonarodzeniowy, bogaty w spotkania rodzinne, opłatki, śpiewanie kolęd. Dla wspólnoty parafialnej jest to także czas, odwiedzin duszpasterskich, potocznie zwany kolędą. Pozwólcie, że w kilku zdaniach podzielę się swoją refleksją, która zrodziła mi się podczas tegorocznej kolędy. W tym roku odwiedziliśmy 77% rodzin naszej parafii. Te 77% stanowią zarówno rodziny, jak i osoby samotne. Dla większości z Was kolęda była wydarzeniem rodzinnym i religijnym. Wielu z radością oczekiwało kapłana, niektórzy nawet wzięli dzień wolny od pracy. Dziękujemy Wam za życzliwe przyjęcie w domach. Dziękujemy za dar wspólnej modlitwy, świadectwo chrześcijańskiego życia i serdeczną rozmowę. Dziękujemy też za cenne uwagi, które świadczą o zatroskaniu naszą wspólnotą parafialną. Bóg zapłać za złożone ofiary.

Naszą radością jest to, że wielu parafian utożsamia się ze wspólnotą parafialną, traktuje świątynię jako swój dom. Wielu parafian wyraziło swoją wdzięczność kapłanom za ich posługę i zaangażowanie w pracę duszpasterską, za troskę o remont naszego kościoła.

Owiedziny duszpasterskie były dla nas, kapłanów, czasem spotkania się z waszymi radościami, troskami, bólem po stracie najbliższych, spowodowanym ciężką chorobą, utratą pracy czy problemem związanym z wyjazdem młodych za granicę w poszukiwaniu zatrudnienia. Najczęściej te rozmowy kończyły się wyrażeniem nadziei, że „będzie dobrze” i ważne, „żeby było zdrowie”.

Wśród tych trosk, jako duszpasterze, z wielkim niepokojem obserwujemy zwiększającą się liczbę osób żyjących bez sakramentu małżeństwa, choć nie mają one żadnych przeszkód.

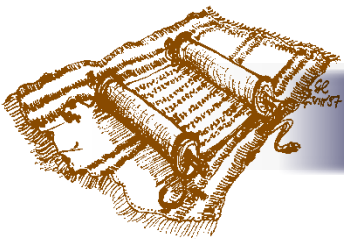
W niektórych wypadkach trwa to od kilku lat. Niepokoi fakt, że pary takie porzuciły praktyki religijne i nie uważają swojej sytuacji życiowej za sprzeczną z zasadami moralnymi chrześcijańskiego życia. Wielu nawet nie chce na ten temat rozmawiać z kapłanem. Kolejną naszą troską jest fakt, iż wielu parafian nie pamięta, kiedy ostatni raz uczestniczyło we Mszy św. niedzielnej czy świątecznej. Nie można pominąć kwestii braku uczestnictwa dzieci i młodzieży w katechezie szkolnej. Dziś już nawet rodzice sami wypisują dzieci z religii, nie mając na to poważnego argumentu. Dla wielu był to temat bardzo wrażliwy i niewygodny. Jednym z najgorszych zjawisk dla życia duchowego jest zobojętnienie, brak wrażliwości sumienia i próba usprawiedliwienia się przed sobą, że wszyscy tak postępują.

W wielu mieszkaniach brakowało na ścianach krzyży czy obrazów świętych. Były tylko świeckie obrazy, różnego rodzaju bożki. A później człowiek się dziwi, że tak wiele zła wokół niego. Pamiętajmy, że krzyż i święty obraz są wyznaniem naszej wiary i pomagają w modlitwie.

Nie da się w krótkim słowie opisać wszystkiego. Wiem dobrze, że czas kolędy, choć trwa w każdym mieszkaniu kilka minut, pozwala nam się wzajemnie poznać. Jest też przede wszystkim momentem naszej wspólnej modlitwy i udzielenia Wam i Waszym rodzinom oraz mieszkańcom Bożego błogosławieństwa na Nowy Rok.

Pamiętamy o Was w naszych kapłańskich modlitwach, podczas Mszy św. sprawowanej każdego tygodnia za parafian oraz w odmawianej codziennie modlitwie brewiarzowej. Modlimy się za wszystkich, także za tych, którzy odmówili przyjęcia kapłana. Niech Dobry Bóg Was wszystkich błogosławi, a nasi święci Patroni św. Juda Tadeusz i św. Antoni Padewski mają w swojej opiece.

Ks. Jacek Wawrzyniak SDS

Słowo na dziś

Słowo Boże

IV Niedziela Zwykła

W mieście Kafarnaum Jezus w szabat wszedł do synagogi i nauczał. Zdumiewali się Jego nauką: uczył ich bowiem jak ten, który ma władzę, a nie jak uczeni w Piśmie. Był właśnie w synagodze człowiek opętany przez ducha nieczystego. Zaczął on wołać: Czego chcesz od nas, Jezusie Nazarejczyku? Przyszłeś nas zgubić. Wiem, kto jesteś: Święty Boży. Lecz Jezus rozkazał mu surowo: Milcz i wyjdź z niego. Wtedy duch nieczysty zaczął go targać i z głośnym krzykiem wyszedł z niego. A wszyscy się zdumieli, tak że jeden drugiego pytał: Co to jest? Nowa jakaś nauka z mocą. Nawet duchom nieczystym rozkazuje i są Mu posłuszne. I wnet rozeszła się wieść o Nim wszędzie po całej okolicznej krainie galilejskiej. (Mk 1,21-28)

Ewangeliczna scena, przedstawiająca Jezusa w Kafarnaum, skłania nas do postawienia pytań: Jak by wyglądało głoszenie Słowa Bożego we współczesnych czasach przez tam tych proroków? Czy znaki czynione przez nich, skłoniłyby ludzi do jednej postawy, uznającej jednego Pasterza-Jezusa? Jeżeli by wszyscy biskupi, księża mogli wypędzać złe duchy w dzisiejszych czasach - czy wszyscy nawróciliby się? Jeżeli ktoś tak naprawdę uważa, ten myli się.

Ludzie już widzieli cuda, znaki, a rezultat ten sam, nie wszyscy przeżyli nawrócenie i uznali Jezusa za Boga. To wszystko przypomina Ewangeliczną scenę o Mojżeszu, który stał przed Faraonem. Mojżesz czynił znaki, a mędrcy Faraona chcieli wszystko

wytłumaczyć i powtórzyć, aby poddać to pod wątplenie.

Siła Boża pomaga tym kto już wierzy. Jego łaski dla tych którzy gotowi z nich czerpać. Proroctwo jest dla tych, którzy chcą słuchać proroków. Cuda, znaki nie są narzędziem przemowy. To znak dla wierzących. Każdy cud- to znak Jego obecności wśród nas. Starajmy się nie szukać cudów jako sensacji, ale brać udział w Eucharystii, skupiając się na wspólnej modlitwie, przecież tam na ołtarzu dokonuje się Największy Cud, w którym możemy brać udział. Jeżeli mi tego za mało, to czego i kogo szukam?

ks. Włodzimierz Szydłowski

Jasełka w parafii JTİAP

W niedzielę 11 stycznia po Mszy św. o godz. 12.30 dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 3 wykonały Jasełka pt. *Opowieść wigilijna*.

14 lutego – święto św. Cyryla i św. Metodego

Wielokrotnie i na różne sposoby i przez różne wydarzenia w historii zbawienia przemawiał niegdyś Bóg do człowieka przez proroków. W czasach Starego Testamentu Bóg powoli oczyszczał człowieka i przygotowywał go do misji Swego Syna Jezusa Chrystusa, który po śmierci krzyżowej, a następnie po swoim zmartwychwstaniu umacnia małą grupę wybranych, słabych i grzesznych ludzi Duchem Świętym. Idą oni z polecenia Chrystusa również do świata pogańskiego z przepowiadaniem Dobrej Nowiny. Tak tworzy On Kościół, który jest Jego ciałem, ciałem Jezusa Chrystusa zmartwychwstałego.

Kościół pierwotny ukazuje się światu jako zbiór małych wspólnot chrześcijańskich, w których żyje Jezus przez Ducha Świętego. Bracia w tych wspólnotach dają mocne znaki wiary, co sprawia, że wielu pogan pragnących żyć tak jak oni, po odpowiednim okresie wtajemniczenia w wiarę, jest włączanych do Kościoła i przyjmuje sakrament Chrztu Świętego. Po trzech wiekach prześladowań Kościoła Bóg sprawił, że uzyskał on aprobatę władz świeckich (rok 313). Następuje jego dynamiczny rozwój. Masowo całe grupy etniczne, dotychczas pogańskie, również w Europie, proszą o chrzest. Niezbędna staje się misja ewangelizacyjna ludzi Kościoła. Podejmuje się jej, pod wpływem działającego w Kościele Ducha Świętego, wielu chrześcijan, szczególnie zakonników. Otrzymywali oni, za pośrednictwem przełożonych, zgodę na porzucenie dotychczasowego sposobu życia w klasztorach i rozpoczęcia pracy ewangeliza-

cyjnej wśród pogańskich bądź skażonych heretżą narodów. Przed takim wyzwaniem w IX wieku po narodzeniu Chrystusa stanęli także dwaj bracia – zakonnicy Cyryl i Metody. Ich misja, prowadzona w trudnych warunkach i napotykaną przeszkodami wynikającą z ludzkich słabości, stała się dla następnych pokoleń przykładem poświęcenia dla Ewangelii. Słowianie wschodni zawdzięczają działalności obu misjonarzy stworzenie podstaw późniejszego rozwoju języka i kultur narodowych.

W przekazach historycznych znajdujemy również wątek polski. Jeden z żywotów św. Metodego, tzw. Legenda Panońska, wspomina o proroczym ostrzeżeniu, które święty skierował do „silnego wielce” pogańskiego księcia Wiślan, który szkodził chrześcijanom: „Dobrze by ci było, synu, ochrzcić się dobrowolnie na ziemi swojej, abyś wzięty do niewoli nie był i przymuszony do chrztu na ziemi cudzej.

I wspomnisz mnie wtedy”. Według podania zapowiedź się spełniła. Niestety, nie znamy szczegółów tych wydarzeń.

Cyryl i Metody uznani są za świętych – choć nigdy nie byli formalnie kanonizowani – zarówno w tradycji łacińskiej, jak i greckiej. Święty Jan Paweł II 31 grudnia 1980 r. ogłosił obu braci, obok św. Benedykta z Nursji, współpatronami Europy. Ich święto liturgiczne przypadające 14 lutego obchodzą świadomi katolicy chrześcijanie. Świat natomiast proponuje walentynki.

Zbigniew Stachurski

Salwatoriański Rok Misyjny – 2015 „Misja Zbawiciela jest naszą pasją”

17 stycznia 2015 roku pod hasłem „Misja Zbawiciela jest naszą pasją” rozpoczął się Salwatoriański Rok Misyjny, który będzie trwał do 8 grudnia 2015 r. Wiąże się on ze 125. rocznicą wysłania pierwszych salwatorianów na misję do Assam w północno-wschodnich Indiach. Miało to miejsce w Domu Generalnym w Rzymie 17 stycznia 1890 roku.

Ojciec Franciszek Maria od Krzyża Jordan od początku istnienia Zgromadzenia Salwatorianów pragnął, aby wszyscy ludzie poznali Jezusa Chrystusa Zbawiciela świata. Ewangeliczne słowa cytowane przez ojca Jordana: „A to jest życie wieczne: aby poznali Ciebie, jedynego i prawdziwego Boga, oraz Tego, którego posłałeś, Jezusa Chrystusa” wyznaczały niejako kierunek jego działania. Pierwszą misją salwatorianów stała się prowincja Assam w Indiach Wschodnich.

Ojciec Franciszek Jordan zainteresował się misjami w Indiach już w roku 1889, kiedy to zwrócił się do kardynała prefekta Kongregacji Rozkrzewiania Wiary z prośbą o powierzenie misji w Assam salwatorianom. Warto podkreślić, że zgromadzenie w tym czasie liczyło (wraz ze swoim założycielem) zaledwie 8 kapłanów. 24 listopada 1889 roku papież Leon XIII powierzył ten teren misyjny Katolickiemu Towarzystwu Nauczania. Stosowny dekret Kongregacji Rozkrzewiania Wiary został wydany przez kard. Someoniego 13 grudnia tego samego roku. Opiekę nad misją miał sprawować jej przełożony, któremu przysługiwał również tytuł administratora apostolskiego wraz

z ostateczną aprobatą zgromadzenia przez Stolicę Apostolską.

Przełożonym misji miał zostać ks. Otton Hopfenmuller, ponadto do Indii mieli udać się jeszcze ks. Angelus Munzloher oraz dwaj bracia zakonnicy Marian Schumm i Józef Bachle. Uroczyste pożegnanie misjonarzy odbyło się w kaplicy domu generalnego 17 stycznia 1890 roku. Podczas tej uroczystości ojciec Jordan wygłosił mowę, w której – według świadków – znalazły się słowa: „Podwójne uczucie porusza dzisiaj nasze dusze: uczucie bólu i uczucie radości. Bólem jest rozstanie z naszymi kochanymi współbraćmi; radością jednak napełnia się serce, gdy pomyślimy, że nasi kochani współbracia rozstają się z nami dlatego, by udać się do Azji, do kraju, który jest kolebką ludzkości, aby tam głosić Chrystusa ukrzyżowanego. Przez naszych współbraci, pierwszych, których Towarzystwo wysyła, będzie tam głoszony pokój, radosna nowina Ewangelii. Ta radość musi usunąć ból! (...) Mąż apostołski działa dla zbawienia dusz w miarę jak cierpi. Dzieła Boże udają się tylko w cieniu krzyża. Będziecie ratować duszę przez pracę, trud i pot, a może nawet przez własną krew”. Widzimy więc, że sprawa misji była dla ojca Jordana sprawą na tyle priorytetową, iż jej wykonaniu nie mogła przeszkodzić nawet obawa przed męczeństwem.

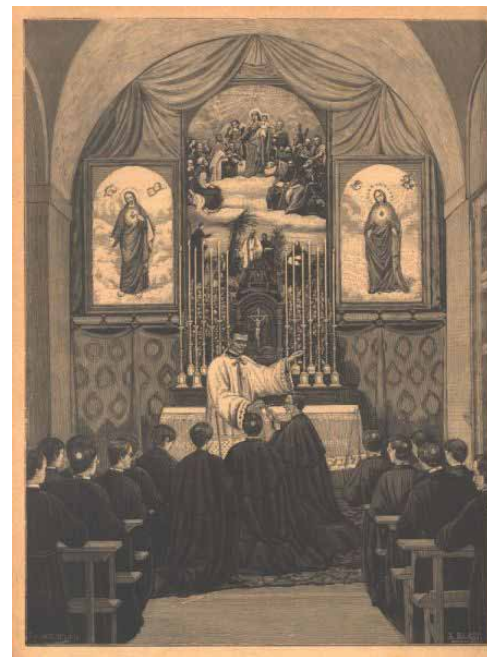
Od chwili przybycia nowi misjonarze napotkali liczne trudności w wypełnianiu swojego apostolskiego posłannictwa. Pierwszym była oczywiście sprawa nieznamość

miejscowego języka, co skutkowało trudnościami w kontaktach z miejscową ludnością. Budowę szpitali czy szkół należało zaczynać od podstaw. Ze względu na to, że do tej pory misje katolickie na tym terenie nie istniały, nie można było również mówić o szkolnictwie katolickim, tak cennym w procesie ewangelizacji. Również samo ukształtowanie terenu stanowiło spory problem dla

Ks. Otto Hopfenmüller

przybyłych z Europy misjonarzy. Wysokie wzgórza i liczne doliny rzek utrudniały komunikację i docieranie do rozproszonych po kraju wiernych. Kard. Oreglia di Stefano tak prezentował tereny Assamu: „Prowincja Assamu jest położona pomiędzy 24 i 28 stopniem szerokości północnej oraz 45 i 97 stopniem długości wschodniej. Jej powierzchnia wynosi 47 tysięcy kilometrów

Assam.

kwadratowych. W 1881 roku ludność wynosiła 4 881 426 osób”.

Administrator apostolski, którym został ks. Otto Hopfenmuller, rozmawiając z prefektem Kongregacji Rozkrzewiania Wiary wyrażał nadzieję na pomyślny rozwój działalności salwatorianów wśród miejscowej ludności. Ludność ta, należąca do ludu Khasi, była bowiem przychylnie usposobio-

na do misjonarzy, a przykładna praca tych ostatnich rokowała pomyślną przyszłość. Początkowo misjonarze odwiedzając miejscowych katolików korzystali z pomocy tłumacza. Sprawowali również sakramenty (nawet spowiedź), korzystając z odpowiednich drukowanych pomocy. Ks. Otto informował ciągle założyciela o postępach w pracy i przewidywanych potrzebach. Widział on konieczność materialnej rozbudowy misji przez budowę kościoła, konwentu sióstr, szpitala, sierocińca i szkoły. W lipcu 1890 roku poinformował założyciela o wydrukowaniu pierwszego egzemplarza katechizmu w języku Khasi i jednocześnie o nie mniej radosnej informacji, że kongregacja misyjna z Lyonu przyznała misji wsparcie pieniężne w wysokości 3 182 rupii. W tym momencie jednak wspaniale rozpoczynające się dzieło misyjne dosięgnął straszliwy cios. 21 sierpnia 1890 roku na skutek zapalenia opon mózgowych zmarł przełożony misji ks. Otton Hopfenmuller. Jego współpracownik ks. Angelus pisał do założyciela: „O mój kochany Ojcze! Cóż za straszny ból. Trudno mi go przedstawić. Cóż mamy teraz począć? Proszę nam przysłać jakiegoś przełożonego, gdyż my tu jesteśmy dziećmi. Ks. Otton miał prawdopodobnie, jak twierdzi lekarz, zapalenie mózgu. To jedno mnie pociesza, iż mam

przeświadczenie, że oktawę Wniebowzięcia NMP obchodzi już w niebie. Żył przecież jak święty!”. Niestety, ofiary salwatoriańskich misjonarzy nie skończyły się na tym nieszczęśliwym wydarzeniu, dnia 30 sierpnia zmarł bowiem kolejny z nich, brat Marian Schumm.

Pomimo tak wielkiej straty ojciec Jordan nie zamierzał zaprzestać działalności misyjnej, a wręcz przeciwnie - postanowił ją wesprzeć, wysyłając kolejnych misjonarzy. Już 12 grudnia 1890 wyjechali do Indii kolejni czterej salwatorianie: księży Ignatius Bethan, Jan Gruchot, Matthaeus Baukhage oraz brat zakonny Ciro Disclafani. Wraz z nimi wyjechała do Assam pierwsza grupa trzech sióstr salwatorianek. Przełożonym misji po śmierci ks. Ottona został jego pierwszy współpracownik ks. Angelus Munzloher, który pomimo wielu nękających misję trudności potrafił ją rozwijać w sposób imponujący. Planował m.in. wybudowanie kolegium, w którym mogłaby się kształcić młodzież przeznaczona w późniejszym czasie także do życia zakonnego. Zwracając uwagę na sprawę szkolnictwa, ks. Angelus podkreślał sprawę tak ważną również dla ojca Jordana. Twierdził, że najlepszą drogą do wpływania na świat, w którym salwatorianie pracują, będzie kształcenie dzieci i młodzieży i przez tę pracę wpływanie na kształt społeczeństwa. Sam o. Jordan, zdając relacje z pracy misyjnej salwatorianów na terenach indyjskich, pisał: „Obecnie i nasi kapłani posiadają trzy stacje. Ponadto rozpoczęli zakładanie innych mniejszych stacji, którymi w równym stopniu starają się administrować. Centralną stacją jest Shillong, gdzie nasi misjonarze mają mieszkania: jest ono położone na przepięknym wzgórzu St. Mary Hill, poprzednio Hopokin's Hill, kupionem przez przełożonego misji i zwanym przez Khasi: Lum Tyng Kong. Tam

wzniesiono kolegium z kaplicą publiczną”. Następne lata to kolejni przełożeni i dalsze lata rozwoju misji w Assam mimo potężnych czasem przeszkód. Jedną z nich było trzęsienie ziemi, które nawiedziło stację misyjną w roku 1894 i doszczętnie zniszczyło owoce pracy wielu lat. Nawet jednak tak dotkliwy cios nie zmusił ojca Jordana do wycofania się z podjętej tam pracy. Salwatoriańscy misjonarze pracowali w Assam do roku 1915, kiedy to władze angielskie, pozostające w stanie wojny z Niemcami i Austrią, postanowiły deportować wszystkich obywateli tych krajów z terenu Indii. Niestety, wszyscy misjonarze salwatoriańscy pracujący na tym terenie posiadali obywatelstwo wspomnianych mocarstw, w związku z czym musieli opuścić misję, na której pracowali wiele lat.

Przedstawiona w wielkim skrócie działalność duchowych synów ojca Jordana w Indiach pokazuje, jak wielki sentyment żywił on do owej działalności i jak wielkie nadzieje w niej pokładał. To przykład najbardziej sztandarowy i okupiony chyba największymi ofiarami ze strony całego zgromadzenia, zarówno jego członków, jak i założyciela. Pomimo wciąż niewielkiej liczby członków nowego zgromadzenia ojciec Jordan od 17 stycznia 1890 roku do roku 1915 posłał do Apostolskiej Prefektury Assamu 41 swoich duchowych synów. W owym czasie pracowało tam również 20 sióstr salwatorianek. A była to przecież tylko jedna z kilkunastu fundacji przez niego założonych. Powyższe dane jasno uświadamiają nastawienie założyciela do sprawy misji i jego rozumienie konieczności tej działalności dla dobra świata, do którego salwatorianie zostali posłani. Wyraził to znakomicie słowami: „Dopóki żyje na świecie choćby jeden człowiek, który nie zna Boga i nie kocha Go ponad wszystko, nie wolno ci ani na chwilę spocząć”.

Opracował ks. Jacek Wawrzyniak SDS

Wizyta w Husiatynie

16 stycznia 2015 r. burmistrz Obornik Śląskich pan Arkadiusz Poprawa wraz z TVP Wrocław odwiedził Husiatyn – miejscowość na Ukrainie, z której pochodzi wielu mieszkańców naszej gminy.

Pan burmistrz spotkał się m.in. z merem Husiatyna panem M. Sawczukiem. Obaj władarze podpisali wstępne porozumienie dotyczące dalszej współpracy między miastami. Spotkał się również z proboszczem parafii pod wezwaniem Św. Antoniego o. Michałem Bagińskim. Ojciec Michał jest wielkim budowniczym ratującym od zniszczenia kościoł. Na dachu świątyni położono już nową konstrukcję, którą przykryto odpowiednią folią. Jak mówi ojciec Michał, „dzięki wsparciu św. Antoniego i hojności dobrych ludzi” wiosną chciałby położyć dachówkę. Ponadto pan burmistrz spotkał się z redaktorem lokalnej gazety, panem L. Dubasem oraz z uczniami polskiej szkoły prowadzonej przez Stowarzyszenie Kultury i Języka Polskie-

go. Odwiedził również miejscowy cmentarz. Mógł zobaczyć ogrom pracy, jaki do tej pory włożyli w jego utrzymanie m.in. wolontariusze z Obornickiego Centrum Wolontariatu przy Publicznym Gimnazjum w Obornikach Śląskich i Uniwersytetu III Wieku „Atena”.

Kto chce pomóc ratować kościoł w Husiatynie, może złożyć ofiarę na niżej podane konto: Bank PEKAO, 34-130 Kalwaria Zebrzydowska, ul. Rynek 2, NR 53 1240 4214 1111 0010 5465 1565

Bożena Magnowska

Konkurs plastyczny w parafii NSPJ

W Adwencie Rada Parafialna przy parafii NSPJ zorganizowała konkurs plastyczny dla dzieci pod nazwą „Pójdźmy wszyscy do stajenki”, który polegał na przedstawieniu na kartonowej „bombce” swojej rodziny adorującej Nowonarodzonego Jezusa. Na konkurs wpłynęło 19 prac – wszystkie ozdobiły wspaniałą ogromną jodłę w kościele NSPJ. Wszystkie prace były wykonane samodzielnie, dziewięć z nich wyróżniało się na tle innych pomysłem lub szczególnie starannym wykonaniem. Najmłodszą uczestniczką konkursu była 3-letnia Jagna Ozimina. Najpiękniejszą bombkę wykonała Agnieszka Szykasiuk z klasy III. Nagrody za udział w konkursie zostały wręczone w Święto Trzech Króli po Mszy św. o godz. 12.30. Wszystkim dzieciom serdecznie gratulujemy i dziękujemy!

Chrzest święty, katechumenat oraz świadectwo chrześcijańskie

„Nawróćcie się i wiercie w Ewangelię” to hasło obecnego roku duszpasterskiego. Dlaczego wezwanie to zostało w bieżącym roku tak wyeksponowane?

Uważam, że przyszedł czas, kiedy każdy świadomy katolik uczestniczący w życiu Kościoła zdaje sobie sprawę z tego, że nasza wiara nie jest taką odpowiedzią na Bożą miłość, jakiej od nas oczekuje sam Stwórca. Stąd wezwanie „Nawróćcie się!”. Odnosi się ono do wszystkich, szczególnie do większości dzisiejszego polskiego katolickiego (ochrzczonego) społeczeństwa.

Co oznacza dla nas słowo „nawrócenie”? Przecież jesteśmy ochrzczeni, chodzimy do kościoła, przyjęliśmy Pierwszą Komunię świętą, bierzmowanie, a nawet zawarliśmy sakramentalny związek małżeński lub sakrament kapłaństwa. Skąd bierze się to, że inni patrząc się dzisiaj na nas, chodzących do kościoła, nie wołają z podziwem: „Zobaczcie, jak oni się miłują?”.

Tajemnica tkwi w tym, że tak naprawdę nie odkryliśmy w nas żywej wiary. Czujemy, że nie zostaliśmy wprowadzeni w to, co dały nam chrzest, bierzmowanie i Eucharystia, czyli sakramenty wtajemniczenia chrześcijańskiego. Nie uświadomiliśmy sobie rzeczywistego spotkania z Jezusem Chrystusem w wydarzeniach własnego życia. Nie uświadomiliśmy sobie tego, że Bóg z wielkiej miłości do każdego grzesznego człowieka posłał na ziemię swego Syna Jezusa Chrystusa, który poprzez Swoją mękę, śmierć krzyżową i zmartwychwstanie pierwszy zwyciężył śmierć i żyje wśród nas, dając każdemu Swojego Ducha, by Go naśladować, by nie zginąć, ale osiąść życie wieczne. On ciągle wychodzi do nas pierwszy. A problem jest w tym, czy my w to wierzymy i czy otwieramy się na Niego.

I tutaj wraca problem wiary. Wiara rodzi się ze słuchania i jest naszą odpowiedzią na miłość Bożą. Odpowiedź to moje życie. Jeśli

moje działania są zgodne z wartościami wynikającymi z przyjętej wiary, to dla każdego staje się wiarygodnym świadkiem Jezusa Chrystusa, świadkiem żywej wiary.

Do takiej wiary byli wtajemniczani pierwsi chrześcijanie żyjący w ówczesnych wspólnotach - gminach (dziś odpowiednikiem gminy chrześcijańskiej jest parafia). Wtajemniczenie nie polegało na słuchaniu pięknego wykładu teologicznego, nie polegało na umoralnianiu słuchaczy, lecz na wprowadzaniu ich w życie chrześcijańskie oparte na Słowie Bożym i liturgii. Kerygmatyczne przepowiadanie odgrywało fundamentalną rolę w Kościele, a także później w każdej próbie odnowy kościelnej. Przyjęcie kerygmatu przez słuchających we wspólnotach było początkiem ich nawracania się. Taka potrzeba nawracania się nawet „nawróconych” istnieje dzisiaj. Naturalne, kilkuletnie i czynne uczestnictwo kandydata w chrześcijańskiej wspólnotie powodowało, że wszyscy widzieli stopniową przemianę jego życia. Widoczna, pozytywna przemiana sposobu życia (metanoia) była warunkiem dopuszczenia do sakramentu chrztu, a następnie do bierzmowania i Eucharystii. Taki członek wspólnoty po sakramentach wtajemniczenia chrześcijańskiego świadomie odkrywał swoje powołanie do małżeństwa, presbiteratu (kapłaństwa) lub do życia w dziewictwie poświęconemu Bogu. Będąc w małżeństwie wraz z współmałżonkiem przekazywał wiarę swoim dzieciom. Był pewien, że jeśli Bóg będzie na pierwszym miejscu, wszystko inne będzie na właściwym miejscu.

Ja zostałem ochrzczone jako niemowlę, przyjąłem też kolejne sakramenty. Dziś jestem przekonany, że przyjmując sakrament małżeństwa nie miałem żywej wiary. Moja ówczesna wiara zatrzymała się gdzieś na etapie Pierwszej Komunii świętej. Zabrakło mi (a może

także moim rodzicom) praktykowania życia chrześcijańskiego we wspólnocie opartej na Słowie Bożym i liturgii. Nie przeżyłem czasu wtajemniczenia chrześcijańskiego - katechumenatu. Uczylem się religii, zdobywałem wiedzę katechizmową, chodziłem do kościoła jak - tradycyjnie - każdy z sąsiadów (i to nie zawsze). Nie dostrzegałem różnicy w zachowaniu pomiędzy chodzącymi do świątyni a ludźmi, którzy do niej nie chodzili. Nie zwracałem więc uwagi na bardzo istotny problem przekazu żywej wiary w mojej własnej rodzinie. Nie dbałem o to, by dla moich dzieci najważniejszą rzeczą było moje świadectwo w przekazie wiary. Wzorem moich rodziców i gwoli panującej mody uważałem za rzecz najważniejszą wykształcenie, dobry zawód, pracę, pieniądze, samochód, prestiż, itp. Dzisiaj zbieram niejednokrotnie gorzkie owoce mojej ówczesnej postawy.

Podobnych rodzin jest wiele. Jakże smutne jest to, że wielu młodych ludzi (także i wielu dorosłych) jest nieświadomych, czym są sakramenty chrztu, bierzmowania i Eucharystii. Czy to nasza wina, że nie zostaliśmy właściwie wprowadzeni w życie chrześcijańskie?

Dostrzegają ten problem również polscy biskupi. Stąd przyjęty przez nich czteroletni program duszpasterski kierujący uwagę Polaków na sakrament chrztu świętego, na katechumenat oraz na świadectwo chrześcijańskie*).

Wykorzystajmy więc w ramach tego programu to, co jest zakurczonym skarbem w Kościele - katechumenat. Istnieje potrzeba, by praktyka katechumenatu stała się faktem także w wielu dzisiejszych parafiach. Nie jest ważne, że katechumenat przeżyje się po chrzcie świętym. Na ten temat wypowiedzieli się kolejni papieże: błogosławiony Paweł VI i święty Jan Paweł II. Właściwie przeżyty katechumenat rozpoczyna świadome życie chrześcijańskie, w którym ogromne znaczenie ma trwający do końca życia proces nawracania się.

Od naszej świadomej postawy zależy będzie to, czy Kościół będzie czytelny znakiem (sakramentem) zbawienia czy też przesłonią

ten znak nasze grzechy, pewne przestarzałe i niepoprawne formy tradycji zakorzenione w parafiach czy nowe formy duszpasterskie wymuszane przez zsekularyzowany już w bardzo dużym stopniu świat.

Niech zawołanie „Nawróćcie się i wiercie w Ewangelię” nie będzie tylko hasłem, ale początkiem procesu pozytywnej przemiany życia i odkrywania, czym w moim życiu są chrzest święty i chrześcijańskie świadectwo.

Zbigniew Stachurski

*) patrz: <http://ekai.pl/diecezje/poznanska/x81482/poznan-ogolnopolskie-forum-na-temat-programu-duszpasterskiego/>

Akcja Katolicka

Oplatek Akcji Katolickiej odbył się 27 grudnia o godz. 16.00 w Domu Katolickim.

W styczniu Akcja Katolicka przygotowała 43 paczki dla potrzebujących rodzin z naszych parafii. Każda paczka ważyła ok. 10 kg. Dziękujemy wszystkim zaangażowanym w ich przygotowanie i dostarczenie do adresatów.

Langusta na palmie

czyli dlaczego warto słuchać Ojca Szustaka

Wszystkim zdziwionym tytułem wyjaśniam na wstępie, że www.langustanapalmie.pl to adres strony internetowej, na której można posłuchać i pooglądać nauczania ojca Adama Szustaka. Skąd tak intrygująca nazwa? Zacytujmy: *W jednej z pierwszych katedr chrześcijańskich w Akwilei znajduje się przedziwna mozaika przedstawiająca palmę, a na palmie langustę. Langusta to morski skorupiak, taka duża krewetka bez szczypiec, która mieszka na dnie, w ciemności i nigdy nie wychodzi na brzeg. Na tej mozaice langusta wyleguje się na szczycie palmy. Zobaczyć można ją w miejscu, w którym katechumeni spotykali się na przygotowanie do chrztu. Miała być pomocą szczególnie dla tych, którzy niewiele z głoszonej im nauki rozumieli. Patrząc na ten obraz, mogli pomyśleć, że ich życie to życie w ciemności, w zimnie, jakie panuje na dnie morza, życie „denne”. Ale kiedy się ochrzczą i wejdą na drogę chrześcijańską, kiedy zaczną ufać Bogu i za Nim podążać, staną się jak ta langusta na palmie - wyniesieni w górę, ku słońcu, ku ciepłu, ku szczęściu, w miejsce, do którego nigdy by sami nie dotarli. Wszystko co znajdziesz na tej stronie jest próbą opowieści o czubku tej palmy, o jej rozkoszach i cudownościach, a przede wszystkim o Tym, który ją zasadził, pielęgnuje i dogląda oraz wprowadza na czubek denne langusty. Jest też opowieścią o drodze, która tam prowadzi, o niebezpieczeństwach, które można na owej drodze spotkać i wskazówkach, które przydają się w wędrówce na szczyt. Jeżeli jakiegokolwiek słowo, które tu usłyszysz będzie przydatne - Bogu niech będą dzięki. Jeśli nie, otocz mówiącego modlitwą i miłostwami.*

Ojciec **Adam Szustak** - dominikanin, duszpasterz akademicki, wędrowny kaznodzieja, internetowy rekolekcyjista, autor książek i audiobooków, wytrwały głosiciel Najlepszej Nowiny, niestrudzony Boży szaleniec.

Zagłędając do jego kalendarza, aż trudno uwierzyć, że jest to plan dla jednego człowieka! Ani jednego dnia odpoczynku, w niektóre dni po kilka konferencji dziennie. Rekolekcje, konferencje, kazania, spotkania indywidualne, nagrania, wystąpienia. Wystarczy jednak posłuchać jednej nauki, aby przestać się dziwić, że zaproszenia płyną z każdej strony...

Ojciec Adam ma wielki dar zauważania w czym tkwi sedno i celnego nazywania rzeczy po imieniu. Często jest to zaskakujące, ale dzięki temu szalenie inspirujące!

Wielką popularność zdobyło jego Internetowe Słuchowisko Adwentowe „Plaster Miodu”, dzięki któremu i ja poznałam jego nauczanie.

Każda nauka zaczyna się powitaniem, powitaniem, które jest tak sformułowane, że każdemu ze słuchaczy wydaje się, że jest specjalnie dla niego. Nauki opierają się każdorazowo na fragmencie Pisma Świętego - Nowego lub Starego Testamentu. Spotykamy postacie dobrze nam znane jak i takie, o których nigdy nie słyszeliśmy, bo wystąpiły tylko raz z jednej z rzadko cytowanych ksiąg Starego Testamentu. Wszystkie te postacie łączy jedno - żywy stosunek do Boga, potrzeba odpowiedzi na jego wołanie. Zdziwiający jak ci starożytni bohaterowie są do nas podobni! Zupełnie nic nie zmieniło się od tysiącleci!

Obrazy przytaczane w homiliach są żywe, plastyczne, często padają wyjaśnienia niuansów językowych i dodatkowe znaczenia słów, które nadają tym historiom nowy, głębszy wymiar. A wszystko to, by poruszyć serce słuchaczy. I serca słuchaczy nie mogą pozostać nieporuszone! Duch wieje mocno i zgarnia obfite żniwo! Nauki zakończone są modlitwą w intencji słuchającego. Na stronie znajdziemy nagrania wielu rekolekcji wygłoszonych od 2009 roku w różnych miejscach w całej Polsce. Kontynu-

acją adwentowego „Plastra Miodu” są kolejne odcinki, poświęcone tym razem psalmom.

Aby zachęcić czytelników do posłuchania nauk o. Adama pozwoliłam sobie przytoczyć niektóre z mądrości głoszonych przez niego

„*Nawróć się, to przebić własne serce i żyć z otwartym bokiem, z którego wypływa dobro dla innych*”

„*Rozsypało Ci się życie i leżysz w gruzach? Bardzo możliwe, że spadł na Ciebie Święty Gwałtownik, który właśnie postanowił o Ciebie zawalczyć. Bardzo możliwe, że to Bóg właśnie wkroczył wreszcie w Twoje życie*”

„*Ciągle nie widać Boga wkraczającego w Twoje życie? To chwyć Go z całych sił, pobij jeśli potrzeba i krzyknij na całe gardło: Nie puszcze Cię, dopóki mi nie pobłogosławisz!*”

„*Możesz się zamykać, stawiać mury obronne i warownie. On i tak wejdzie i Cię ukradnie. Bo Bóg jest najlepszym Złodziejem na świecie!*”

„*Jeżeli Bóg stworzył nas tylko i wyłącznie z miłości i jeżeli zrobił to tylko i wyłącznie po to, żeby z nami spędzić wieczność, to aż trudno sobie wyobrazić jak cholernie On musi za nami tęsknić.*”

„*Jeśli chcesz zobaczyć piękno Boga, spojrzeć Mu w twarz już tu na ziemi, to łaknij żarłocznie. Bądź bezczelnie gwałtowny w szukaniu Go. On ukazuje się właśnie takim!*”

„*Jeśli nasz bardzo zły dzień i wy daje Ci się, że więcej nie dasz rady, że to już koniec, to zobacz przy sobie Anioła, który szturcha Cie w bok i mówi: Weź, nie przesadzaj!*”

„*Siódmego dnia Bóg odpoczął, czyli usiadł z wrażenia, kiedy zobaczył człowieka, którego stworzył. Tak bardzo podobało mu się to, co widział. Jeśli chcesz świętować niedzielę, to zachwyć się ludźmi, którzy są obok ciebie. Będziesz podobny do Boga.*”

„*Nigdy nie kłękaj przed własnym grzechem, słabością czy jakimkolwiek innym złem. Twój wróg może Cię pokonać, może Cię rozłożyć na łopatki, może Cie nawet zabić. Ale nie kłękaj przed nim. Na kolana pada się tylko przed Bogiem.*”

Do kupienia są także książki o. Adama: „Ewangelia dla nienormalnych”, „Upojeni Bogiem”, „Garnek strachu. Droga do dojrzałości. Lekcje Gedeona”, „Nocny złodziej. Mocne Słowo dla czekających na świt”, „Osioł w raj. O kochającym Bogu i upartym człowieku”, „Pachnidła”, „Pachnidła 2”, „Placki z rodzynkami”, „Zamknij oczy! Droga do spełnienia – lekcje Samsona”, „Projekt” Judyta. Czym jest siła kobiety?”, „Rozplątani”, „Wielka ryba” oraz audiobooki.

Małgorzata Pawlak

Klub dobrej książki

Adam Szustak OP,
Robert „Litza” Fridrich
„*Wilki dwa*”

Książka jest pokłosiem rekolekcji wygłoszonych w 2013.

Rockowy muzyk i wędrowny kaznodzieja tropią dwa wilki, które żyją w każdym z nas. Wilk zły nie ma nam nic do zaferowania, ale atakuje podstępnie, z zaskoczenia. Robi wszystko, żeby nas upodlić. Wkręca w naj-

gorsze sytuacje. Wilk dobry to Wszechmoc, która z niczego potrafi stworzyć życie. Ten wilk wiernie chodzi za nami i pokazuje naszą wartość.

Autorzy opowiadają o ekstremalnej drodze, którą każdy musi przejść. O drodze, na której często dopada nas zwątpienie, depresja, bunt, ale też spotyka szczęście, radość i spełnienie. Celnie i konkretnie. Autentycznie na maksa. Obaj każdego dnia toczą walkę z jednym i drugim wilkiem, i nie zawsze udaje się wybrać tego dobrego.

Spotkanie noworoczne w Kuraszkowie

Spotkania noworoczno-opłatkowe organizowane w Kuraszkowie mają ponaddwudziestoletnią tradycję. Odbywające się w tym roku było już dwudziestym trzecim z kolei. W sobotę, 17 stycznia 2015 r., w sali bankietowej Klubu Rolnika zebrało się około pięćdziesięciu-sześćdziesięciu osób - mieszkańców wsi i zaproszonych gości. Całość zorganizowali członkowie miejscowego Zespołu Śpiewaczego „Malwy” wraz z gospodarzem Klubu, panią Bogusławą Grzesiak. Wsparcia udzielili sponsorzy przedsięwzięcia: Stowarzyszenie Lokalnej Grupy Działania Kraina Wzgórz Trzebnickich i Gminna Spółdzielnia „Samopomoc Chłopska” w Obornikach Śląskich.

Rozpoczęto około 16:15 od odśpiewania przez wszystkich, przy akompaniamencie akordeonu, kolędy „Cicha noc”. Krótkie powitanie wygłosił prowadzący całe przedsięwzięcie kierownik „Malw”, pan Jerzy Abrycki, przypominając historię opłatkowych spotkań i ich cele: wzajemne poznanie i integrację lokalnej społeczności dla czynienia rzeczy pożytecznych, służących wspólnemu dobru.

A gdy obecni, stojąc przy bogato zastawionych stołach, połączyli się wzajemnym podaniem rąk, ksiądz Maciej Chwarścianek SDS, proboszcz obornickiej parafii Najświętszego

Serca Pana Jezusa (do której należy Kuraszków), poprowadził modlitwę o pomyślność i Boże łaski dla wszystkich w 2015 roku oraz złożył uczestnikom życzenia w imieniu innych księży i swoim. Nastąpiło wzniesienie winem i szampanem toastu i składanie życzeń. Podniosłości tej chwili dodały słowa odczytanej przez autora tzw. „Ody do Kuraszkowa”, czyli wiersza Jerzego Abryckiego „Kocham cię, kuraszkowska ziemi!”.

Kocham cię, kuraszkowska ziemi!

Kocham cię, kuraszkowska ziemi rodzinną,
Kwieciem jabłoni zdobioną.
Tyś mi najbliższa sercu, nie inna,
Moja kolebko rodzinna.

Kocham te pola, miedze i niwy
W porannym słońcu skąpane.
Gdy na was patrzę, jestem szczęśliwy.
Te drogi - moje i znane.

Strugę kocham i wąż lessowy,
Co zdobi Kuraszków swą falą,
Płynące szepcą niby zaklęcia
Lub prawią legendę starą.

Kocham i ciebie, pieśni ludowa,
Któraś się w Kuraszkowie zrodziła;
W tobie ma gwara - ojczysta mowa,
Tyś zawsze piękna i miła.

Ty jednych cieszysz, a drugich wzruszasz,
Gdy akordeony twą nutkę zagrają.
A pagórki, jakby na straży, zda się
Tego koncertu słuchają.

Słyszę fujarkę na Gnieźdźcu, jak płacze;
Wiatr jej w liściach wtóruje.
Kochany Kuraszków, gdy na ciebie patrzę,
Widząc cię piórem maluję.

Jerzy Jan Abrycki, Kuraszków, 2014 r

Rozpoczęcie kolędą „Cicha noc” (z akordeonem Eugeniusz Opyd).

Potem, dziękując za zaproszenie i przyjęcie na spotkaniu oraz przekazując życzenia, kolejno głos zabierali główni goście: pan Leszek Pawlak - sekretarz Gminy Oborniki Śląskie, występujący także w imieniu nieobecnego burmistrza Obornik; pan Jerzy Więclawski - dyrektor Wydziału Edukacji i Kultury Dolnośląskiego Urzędu Marszałkowskiego; pani Katarzyna Jarczewska - kierownik Wydziału Promocji i Pozyskiwania Funduszy Zewnętrznych w UM w Obornikach Śląskich, na spotkaniu reprezentująca Stowarzyszenie Lokalnej Grupy Działania Kraina Wzgórz Trzebnickich, którego jest prezesem; pan Eugeniusz Opyd z Warzęgowa w gminie Wołów, pracujący z kuraszkowskim Zespołem Śpiewaczym „Malwy” jako jego

kierownik artystyczny, a podczas spotkania realizujący (na akordeonie i syntezatorze) gros oprawy muzycznej; pani Jolanta Łojkuc - z Wilczyna, radna gminy obornickiej, która dla zespołu „Malwy” przekazała kilka tekstów ludowych piosenek zachowanych przez mieszkańców Wilczyna, zapowiedziała, że ma jeszcze dla kuraszkowian pewną niespodziankę.

Gdy jeszcze trwały wypowiedzi gości, powitano brawami właśnie przybyłego „honorowego kapłana Kuraszkowa” - księdza Stanisława Muchę SDS.

Główni goście spotkania (od lewej: ks. Maciej Chwarścianek, Jerzy Więclawski, Leszek Pawlak i Katarzyna Jarczewska).

Po części bardziej oficjalnej poczęto konsumować przygotowane potrawy, a prawie wszystkie domowego wyrobu. Były więc m.in.: wyborne przekąski zimne (różne sałatki i pachnące wędliny), gorąca zupa gulaszowa, wreszcie pyszne ciasta w wielu rodzajach. Do picia, oprócz soków i wody mineralnej, kawy i herbaty, nie zabrakło i nieco mocniejszych trunków.

Klimat spotkania stał się swobodniejszy, gdy rozśpiewały się „Malwy”, wykonując z właściwą sobie energią kolędy, a w dalszej części przyśpiewki ludowe i pieśni biesiadne. Należy podkreślić, że zespół „Malwy” to wizytówka nie tylko Kuraszkowa, ale całej

Po części oficjalnej były i tańce.

Uczestnicy spotkania przy choince i bogato zastawionych stołach.

Waldemar Brożyna prezentował Przewodnik Kulinarny „Kuraszkowskie Smaki Kocich Gór”.

Jolanta Łojkuc z koszykiem-niespodzianką.

gminy Oborniki Śląskie, znana szeroko poza jej granicami. O wielu osiągnięciach tej grupy można było się dowiedzieć z kilku tomów kronik zespołu, wyłożonych w przyległej do pomieszczenia bankietowego sali konferencyjnej.

W tejże sali nieco później rozbrzmiała także muzyka taneczna - znane przeboje popularne przypomniał śpiewający i grający na syntezatorze pan Eugeniusz Opyd - a coraz więcej osób ruszyło w płąsy.

Podczas jednej z przerw w muzykowaniu i tańcach zabrał głos pan Waldemar Brożyna, prezes Stowarzyszenia Przyjaciół Kuraszkowa „Zielona Dolina”. Zaprezentował świeżo wydany „Przewodnik Kulinarny – Kuraszkowskie Smaki Kocich Gór”, zawierający przepisy na ponad dwadzieścia specjalów polecanych przez mieszkańców okolic Wzgórz Trzebnickich, i rozdał chętnym kilkanaście egzemplarzy tej publikacji.

Zaraz po tym na środku sali pojawiła się pani Jolanta Łojkuc z wcześniej wspomnianą niespodzianką. Był to wiklinowy kosz z kilkoma butelkami wypełnionymi m.in. domowym winem z aronii i cytrynowką. Prezent ten spotkał się z dużym uznaniem gospodarzy.

Kuraszkowskie spotkanie noworoczne przebiegało bardzo sympatycznie, było dobrze przygotowane, prowadzone z uśmiechem i humorem. Uczestnicząc w nim jako gość, zauwa-

żyłem, że organizatorów, mieszkańców wsi, jednocy wielką wartość - poczucie wspólnoty.

Gdy około 18:30 piszący te słowa opuszczał gościnnych, życzliwych mieszkańców - gospodarzy kuraszkowskiej ziemi, i progi wiejskiej świetlicy, spotkanie noworoczne AD 2015 trwało nadal w atmosferze szczerzej i serdecznej zabawy, wesołych śpiewów, uśmiechu i humoru. Impreza dobiegła końca - jak się później dowiedziałem - dobrze po północy.

Serdecznie dziękuję za bardzo miłe przeżycia, wspaniałe nastrój, pyszne swojskie potrawy (sałatki, wędliny i ciasta - palce lizać!) i życzę wszystkim mieszkańcom Kuraszkowa wielu dalszych osiągnięć oraz utrzymania dobrych więzi międzyludzkich, na których wyrastają pożyteczne i piękne inicjatywy służące nie tylko tej miejscowości.

Tekst i fotografie: Grzegorz Czerkas

Oplątek w parafii JTiAP

Z inicjatywy Rady Parafialnej w sobotę 10 stycznia, po mszy św. o godz. 17.00 członkowie wszystkich grup apostołsko-modlitewnych działających przy naszej parafii spotkali się na oplątku w Szkole Podstawowej nr 3. Spotkanie oplątkowe ubogacił koncert pt. „Gore gwiazda Jezusowi” w wykonaniu Studia Piosenki Obornickiego Ośrodka Kultury.

Uleczyć rany duszy

Uroczystość Chrztu Pańskiego jest okazją do zastanowienia się na własnym chrztem. Dla wielu ludzi przyjęcie chrztu świętego to wstąpienie do swoistej międzynarodowej organizacji, której nie wszystkie poglądy się podziela. Takie spojrzenie na wspólnotę Kościoła to źródło wielu kryzysów wiary i być może jeden z powodów odchodzenia od niego. Świadczą o tym wypowiedzi prasowe. Jeżeli ktoś pisze, że papież Franciszek miał doświadczenie menedżera większej jednostki kościelnej niż diecezja, bo przez lata był przewodniczącym episkopatu Argentyny, to pokazuje, że nie rozumie Kościoła. Po pierwsze, konferencja episkopatu lokalnych kościołów nie jest przedsięwzięciem z jakimś szefem na czele. Każdy biskup stojący na czele diecezji podlega bezpośrednio papieżowi. Hierarchia Kościelna jest prosta. Jest papież, któremu podlega biskup, któremu z kolei podlega proboszcz. Celem istnienia Kościoła jest szerzenie wiary, a papież i biskupi są po to, by głosić prawdę o zmartwychwstałym Chrystusie. Drugim celem, gdy już pojawi się wiara, jest posługa sakramentalna.

Przyjęcie chrztu świętego nie jest więc przystąpieniem do dobrze funkcjonującej organizacji. Raniero Cantalamessa pisze, że chrzest „stanowi wejście w stały związek z Bogiem Ojcem jako Jego dzieci, z Jezusem jako członkowie Jego ciała, z Duchem Świętym jako Jego świątynia. Dziecko otrzymuje chrzest w Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego, nie w imię papieża, biskupów czy kapłanów”.

Przez chrzest nawiązujemy relację z Bogiem Ojcem, Synem i Duchem Świętym. Konsekwencją nawiązania tej relacji jest stała obecność Boga w życiu człowieka i stała jego pomoc w przezwyciężaniu konsekwencji duchowych grzechu pierworodnego. Do nich należą rana umysłu, rana woli i rana uczuć (R. Rogowski).

Rana umysłu przejawia się w trudnościach w poznaniu lub wręcz w niemożliwości poznania, a także w ignorancji i lenistwie intelektualnym. Często spotykanym zjawiskiem jest to, że widzimy wady innych ludzi, a tych samych wad nie widzimy u siebie. Ludzie również często zmieniają ocenę różnych sytuacji tylko dlatego, że zmieniła się ich sytuacja życiowa - w myśl przysłowia „punkt widzenia zależy od punktu siedzenia”.

Rana woli polega na słabości w realizacji autentycznego dobra. Przez dłuższy czas wola nie jest w stanie sama z siebie dążyć do autentycznego dobra. L. Kołakowski pisze, że nie ma takiej dobrej idei, której człowiek prędzej czy później by nie zepsuł. Czy określenie „słomiany zapał” – oznaczające sytuację, kiedy to na początku ludzie mają dużo zapału, który mija wraz z pojawieniem się trudności - nie oddaje istoty rany naszej woli? Rana uczuć przejawia się w tym, że sfera emocjonalna wymyka się spod kontroli rozumu i staje się motorem wielu czynów z rozumem sprzecznych. Bywa tak, że gdy komuś zwróci się grzecznie uwagę, że źle robi, to taka osoba od razu się obraża. Często ludzie, kierując się różnymi pragnieniami, nie widzą, że przy ich realizacji krzywdzą innych.

Sakrament chrztu świętego, polegający na nawiązaniu swoistej relacji z Bogiem Trójjedynym, otwiera nam drogę do innych sakramentów, które są Bożą pomocą w radzeniu sobie z zranieniami rozumu, woli czy uczuć. Sakrament chrztu, będąc lekarstwem na zranienia rozumu, woli, uczuć nie działa jak zwykłe lekarstwa. Gdy bierzemy antybiotyk, to działa on w naszym organizmie bez naszego świadomego udziału. Sakrament natomiast działa w nas tylko wówczas, gdy podejmujemy wysiłek przezwyciężenia naszych słabości.

ks. Rafał Masarczyk SDS

Wyjazd do Warszawy młodzieży z parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa

27 stycznia grupa młodzieży z parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa wraz z opiekunem ks. Przemysławem Marszałkiem SDS wyjechała na dwa dni do Warszawy.

We wtorek rano wyruszyliśmy w kierunku Warszawy. Po południu dotarliśmy do Częstochowy, na Jasną Górę, gdzie oprócz zwiedzania mogliśmy uczestniczyć we Mszy św. w Kaplicy Cudownego obrazu Matki Bożej.

Wieczorem dotarliśmy do Piastowa koło Warszawy, do domu zakonnego księży salwatorianów, gdzie mogliśmy skorzystać z gościnności miejscowej wspólnoty zakonnej.

Środa była dniem zwiedzania Warszawy. Dzień rozpoczęliśmy Eucharystią, w czasie której kazanie wygłosił ks. Wojciech Woźniak SDS. Po wspólnej modlitwie i śniadaniu wyruszyliśmy na podbój stolicy.

Najpierw zwiedziliśmy kościół św. Stanisława Kostki i Muzeum Błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki na Żoliborzu. Dzięki pani przewodnik mogliśmy dokładniej zapoznać się z życiem i posługą bł. ks. Jerzego Popiełuszki. Później udaliśmy się do Muzeum Powstania Warszawskiego, w którym mogliśmy myślnie przenieść się w czasy niełatwe dla Polski i Polaków. Po takiej strawie duchowej i intelektualnej przyszedł czas na coś dla ciała. Późnym popołudniem zwiedziliśmy Stare Miasto. Mogliśmy obejrzeć, co prawda tylko z zewnątrz, m.in. Pałac Prezydencki i Zamek

Królewski, spacerowaliśmy też po Rynku. Wieczorem wróciliśmy do Piastowa.

Czwartek był dniem powrotu. Mieliśmy jeszcze zwiedzać Niepokalanów, w którym znajduje się klasztor ojców franciszkanów konwentualnych. Niestety, z powodu drobnej awarii samochodu nie udało się tego zrealizować. W południe wyruszyliśmy w drogę

powrotną do Obornik Śląskich, do których dotarliśmy wieczorem.

Mamy nadzieję, że ten wspólnie spędzony czas modlitwy, zabawy, odpoczynku oraz zwiedzania będzie obfitował w naszej przyparafialnej wspólnotie młodzieży.

Przy tej okazji chcemy podziękować wszystkim, którzy przyczynili się do tego, aby ten wyjazd mógł się odbyć. Te podziękowania składamy na ręce pasterza naszej parafii, księdza proboszcza Macieja Chwarścianka SDS.

ks. Przemysław Marszałek SDS

Sprawozdanie z parafii NSPJ

W minionym roku w naszej parafii związek sakramentalny zawarło 11 par, ochrzczonych zostało 35 dzieci, do wczesnej I Komunii przystąpiło 2 dzieci (nie było I Komunii dzieci szkolnych), bierzmowanie przyjęło 26 osób, zmarło 68 Parafian. O naszych zmarłych pamiętajmy w codziennych modlitwach.

Z ważniejszych wydarzeń: przeżyaliśmy rekolekcje wielkopostne i adwentowe, uroczystości związane z udzielaniem sakramentów, pielgrzymki do Piekar Śląskich, Częstochowy, Trzebini, Trzebnicy, Sokółki; ponadto odpust i festyn międzyparafialny. W minionym roku, prowadzona była katecheza dorosłych, trwa przygotowanie do bierzmowanie w oparciu o spotkania w małych grupach, kilku ministrantów zostało ustanowionych lektorami. Dzięki zaangażowaniu parafian rozwija się scholka dziecięca, odżyła nasza strona internetowa, posiadamy także profil na facebooku.

W Nowym Roku czekają nas m.in.: katechezy dla narzeczonych, rekolekcje wielkopostne, które od środy popielcowej poprowadzi ks. Stanisław Orzechowski, 11.05 bierzmowanie oraz 16.05 pierwsza Komunia św.

Z ważniejszych inwestycji: w kościele parafialnym zamontowano ogrzewanie podłogowe, wymieniono pokrycie podłogi prezbiterium i pod ławkami, wymieniono ołtarz i ambonkę, dokonano izolacji pionowej naw bocznych. W kościele i w budynku plebanii założono alarm. W Domu Katolickim, w którym nie było stałego ogrzewania, zostało założone ogrzewanie w salach katechetycznych, wymieniono także część okien. Na cmentarzu usunięto drzewa, którym w razie silnego wiatru groziło powalenie. Zamontowany został bilbord ewangelizacyjny.

Obecnie posiadamy pełną dokumentację i pozwolenia na prace przy kościele związane

z odprowadzeniem wód opadowych, izolację murów i wyłożenie nowej nawierzchni. Tego typu prace oznaczają wydatki rzędu kilkuset tysięcy złotych. Na obecną chwilę parafia nie ma żadnych długów, ale jednocześnie nie posiadamy wystarczającej ilości środków, by w Nowym Roku wykonać całość prac. W celu pozyskania środków została przygotowywana pod sprzedaż działka parafii przylegająca do ul. Kopernika, oraz zostały podjęte starania, aby pozyskać dotację. Oprócz osuszenia kościoła i uporządkowania terenu wokół, w dalszej przyszłości konieczne jest malowanie kościoła. Renowacji wymaga elewacja kościoła i plebanii. Konieczne jest także pilne podjęcie prac remontowych w domu katechetycznym, który jest w bardzo złym stanie technicznym. W tym roku pojawiły się tam nowe pęknięcia ścian.

Pragniemy podziękować za wszelką okazywaną pomoc, zarówno księżom, jak i na rzecz parafii. Dziękujemy za ofiary składane przy różnych okazjach na rzecz zgromadzenia salwatorianów oraz na utrzymanie parafii i prowadzone prace. Dziękujemy także za codzienną pracę osobom zaangażowanym przy kościele.

ks. Maciej Chwarścianek SDS

Grupa Odnowy w Duchu Świętym „POKÓJ I RADOŚĆ”

zaprasza na cotygodniowe spotkania modlitewne w czwartki o godz. 19.00 w Domu Katolickim przy ul. Wyszyńskiego.

CZAS śpiewania kolęd

15 stycznia 2015 r. w auli obornickiego gimnazjum odbyło się spotkanie opłatkowo-kolędowe członków SUTW Oborniki Śląskie, na które licznie przybyli studenci wraz z Panią Prezes Ewą Materny oraz goście: Ks. Rafał Masarczyk, Ks. Maciej Chwarścianek, Zastępca Burmistrza Obornik Śląskich Pan Karol Kos, przedstawiciel OSIR-u Pan Arkadiusz Kucharski, Pani Bożena Magnowska – przewodnicząca Obornickiego Wolontariatu i Dyrektor gimnazjum Pani Jadwiga Grekulińska. Ks. Rafał Masarczyk pobłogosławił opłatki, którymi dzielili się uczestnicy.

18 stycznia 2015 r. w kościele pw. NSPJ odbył się VI Międzypokoleniowy Koncert Kolęd „Pokłon oddawajmy”, w którym udział wzięli: przedszkolaki, dzieci ze szkół podstawowych, gimnazjaliści, licealiści i dorośli. Patronat nad tym koncertem objęli burmistrz Obornik Śl. Pan Arkadiusz Poprawa i Proboszcz parafii NSPJ Ks. Maciej Chwarścianek, a kierownictwo muzyczne objęła mgr Ewa Skubisz. Na wstępie dzieci z przedszkola „Żabka”, ze Szkoły Podstawowej w Osolinie i chór „Atena” wspólnie wykonali trzy kolędy: „Przylecieli Aniołkowie”, „Gore gwiazda Jezusowi” i „Bracia patrzcie jeno”. Potem gimnazjaliści i licealiści pięknie zaśpiewali znane i mniej znane kolędy i pastorałki, w tym „Kolędę dla nieobecnych”. Wszyscy wykonawcy otrzymali dużo braw. Na

zakończenie Ks. Maciej Chwarścianek i Pani Ewa Skubisz podziękowali wykonawcom za występy, a słuchaczom za przybycie. Wszyscy wspólnie odśpiewali kolędę „Bóg się rodzi”.

19 stycznia 2015 r. chór „Atena” odwiedził pensjonariuszy Domu Opieki Społecznej w Obornikach Śląskich przy ul. Kardynała Stefana Wyszyńskiego. W holu licznie zgromadzili się mieszkańcy domu, którzy wysłuchali kolęd i pastorałek: „Wigilia”, „Bracia patrzcie jeno”, „Jezusek czuwa”, „Adeste Fideles”, „A to komu”, „Bosy pastuszek”, „Cicha noc”, „Jakaś światłość”, „Przy żłóbku Pana”. Potem wszyscy razem śpiewaliśmy bardziej znane kolędy. Zostaliśmy przyjęci bardzo serdecznie i spawiliśmy słuchaczom wiele radości. Przedstawiciele pensjonariuszy podziękowali Pani Ewie Skubisz i chórowi „Atena” za przybycie i umilenie pobytu w Domu Opieki. Na zakończenie poczęstowano nas ciastem, kawą i herbatą.

Jadwiga Borowska, chórzystka

Betlejemskie Świeatko Pokoju

Każdego roku od prawie trzydziestu lat w Grocie Narodzenia Pańskiego w Betlejem wyróżniony skaut z Austrii odpala od oliwnej lampki płomień Betlejemskiego Światła Pokoju. Stamtąd przez Wiedeń wędruje ono, przekazywane z rąk do rąk, obiegając niemal całą Europę. 13 grudnia tego roku Światło roz-

błysło po raz kolejny, by z hasłem „Pokój jest w nas” dotrzeć przez słowackie Tatry i przez Wrocław również do parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa w Obornikach Śląskich. Tam też w sobotę 20 grudnia przedstawiciele 5 Szczepu Harcerskiego „Gniazdo” przekazali je kolejnym harcerzom swojego hufca, by mogli zanieść Betlejemskie Świeatko do wszystkich części powiatu. Przekazali je również mieszkańcom i władzom gminy, by ten symbol pokoju mógł rozświetlić także ich domy, niosąc ze sobą pokój i szczęście.

Adam Nowak HM

KATECHEZY PRZEDMAŁŻEŃSKIE

Rzymskokatolicka parafia Najświętszego Serca Pana Jezusa w Obornikach Śl.
28 lutego – 21 marca 2015

Katechezy wspólne Kościół i Dom Katolicki parafii NSPJ, ul. S. Kard. Wyszyńskiego 23

Sobota 28.02 godz. 15.00 Dom Katolicki	Ks. Proboszcz/Ks. Przemysław Małżeństwo powołaniem Wiara fundamentem życia	Doradca życia rodzinnego Miłość małżeńska – rozwój i zagrożenia
Środa 4.03 godz. 19.00 Kościół	Ks. Przemysław Małżeństwo sakramentem – zadania	Doradca życia rodzinnego Odpowiedzialne rodzicielstwo – naturalne planowanie rodziny
Środa 11.03 godz. 19.00 Kościół	Ks. Stanisław Liturgia sakramentu małżeństwa	Doradca życia rodzinnego Postawy antyrodzicielskie a naturalne planowanie rodziny
Sobota 21.03 godz. 15.00 Dom Katolicki	Normy etyczne życia małżeńskiego DZIEŃ SKUPIENIA	Doradca życia rodzinnego Dziecko – najcenniejszy dar małżeństwa

Spotkania indywidualne z narzeczonymi według uzgodnień z prowadzącą – Poradnia Życia Rodzinnego

Szopki 2014

Szopka w kościele JTiAP.

Szopka w kościele NSPJ.

Szopka w kaplicy w Golędzinowie.

Szopka w kaplicy w Kowalach.

Życzenia

*Dla księdza proboszcza **Macieja Chwarścianka** z okazji imienin (przypadających 24 lutego) serdeczne życzenia dobrego zdrowia, wielu sił i wytrwałości w pracy duszpasterskiej i katechetycznej, wsparcia od Boga i ludzi w trudzie kierowania parafią i dużo radości z pomyslnego realizowania zamierzeń, a na każdy dzień życia kapłańskiego i zakonnego – opieki Matki Bożej, wielorakich darów Ducha Świętego i obfitych łask Boskiego Zbawiciela*

składa redakcja Naszej Parafii

*Księdzu **Romanowi Słupkowi** na imieniny (przypadające 28 lutego) życzymy zdrowia i pomocy Bożej potrzebnych do wypełniania kapłańskiego powołania, obfitości łask Trójcy Świętej w codziennej pracy duszpasterskiej i działalności naukowej, a także zachowania wewnętrznego ciepła, spokoju i uśmiechu.*

Redakcja

Duchowe drogowskazy
ojca Franciszka Jordana
(cz. 24)

Dzień ostatni

Żyj i postępuj codziennie tak, jak gdyby to był dla ciebie dzień ostatni. Myśl często o tym, że każde twoje usposobienie i wszystkie uczynki mają być takimi, ażebyś kiedyś w dniu sądu powszechnego nie musiał się wstydić.

CARITAS

Wydawanie żywności zakończone

Międzyparafialny Zespół Caritas zakończył wydawanie żywności w ramach programu FEAD 2014 r. W związku z komentarzami w mediach o nieefektywnym zarządzaniu żywnością Zespół Caritas informuje, że w parafiach obornickich żywność się nie zmarnowała, ale trafiła wyłącznie do osób wytypowanych przez Ośrodek Pomocy Społecznej według sztywnego kryterium dochodowego. Rodziny czy osoby, których sytuację znamy, a których dochody przekraczają tzw. kryterium dochodowe, musieliśmy odesłać bez pomocy. Były to osoby niepełnosprawne, osoby wydające na leki połowę emerytury czy po prostu ci, którzy nie zdążyli lub nie wiedzieli o konieczności wypełnienia wniosku. Nie tak miał pracować Parafialny Zespół Caritas. Nie chcemy stawać się bezduszną instytucją zmuszaną do wypełniania tony papierów i działającą według schematów narzucanych przez UE i Ministerstwo.

Podziękowania

Caritas Międzyparafialna dziękuje sklepowi **Intermarche** za przekazane środki finansowe w wysokości 3500 zł.

Informacje stałe

Przyjmowanie i wydawanie odzieży i drobnego sprzętu AGD odbywa się w każdy wtorek w godzinach 10.00-12.00 oraz 15.00-17.00 w Domu Katolickim przy ul. Wyszyńskiego. Prosimy o niezostawianie pod daszkiem Domu Katolickiego rzeczy przeznaczonych do oddania. Poszukujemy osób chętnych do współpracy – prosimy o zgłaszanie się pod nr tel. Caritasu: 531 123 125 od poniedziałku do piątku w godzinach 16.00-17.00. Pod tym numerem można zgłaszać chęć oddania lub przyjęcia dużego sprzętu ADG, mebli itp.

Informujemy, że **punkt wydawania odzieży w lutym 2015 r. będzie zamknięty. w godzinach popołudniowych.**

*Międzyparafialny Zespół Caritas
w Obornikach Śląskich*

Sakrament Chrztu Św. przyjęli:

Parafia JTiAP

- 59. Agata Joanna Spychaj, 26.12.2014 r.
- 60. Hanna Matysiak, 26.12.2014 r.
- 61. Maja Kielar, 26.12.2014 r.
- 62. Antoni Michał Malinowski, 26.12.2014 r.
- 63. Hanna Szkwerko, 26.12.2014 r.
- 64. Dominik Jedynak, 28.12.2014 r. Parafia NSPJ
- 01. Hanna Łacna, 11.01.2015 r.
- 02. Hieronim Adam Lorkowski, 25.01.2015 r.

Parafia NSPJ

- 35. Zofia Olszewska, 26.12.2014 r.
- 01. Antonina Zofia Wojewódka, 04. 01.2015r.
- 02. Kacper Kapa, 01.02.2015 r.

Sakrament małżeństwa zawarli:

Parafia NSPJ

- 11. Jarosław Butlański i Justyna Anna Płatek, 27.12.2014 r.

Odeszli do Pana po wieczną nagrodę:

Parafia JTiAP

- 46. Mieczysław Zalewski, l. 85, zm. 19.12.2014 r.
- 47. Henryk Stachowicz, l. 55, zm. 19.12.2014 r.
- 48. Alicja Kramarz, l. 75, zm. 22.12.2014 r.
- 1. Henryk Gešior, l. 68, zm. 1.01.2015 r.
- 2. Piotr Kucharski, l. 84, zm. 5.01.2015 r.

Parafia NSPJ

- 69. Helena Łuczyńska, l. 102, zm. 22.12.2014 r.
- 01. Józefa Rudnicka z d. Farganus, l. 88, zm. 03.01.2015 r.
- 02. Czesława Masiuda, l. 82, zm. 02.01.2015 r.
- 03. Bolesław Szafranski, l. 85, zm. 10.01.2015 r.
- 04. Jan Jezierski, l. 91, zm. 12.01.2015 r.
- 05. Cecylia Namysło, l. 95, zm. 18.01.2015 r.
- 06. Zbigniew Lenartowicz, l. 87, zm. 18.01.2015 r.
- 07. Władysława Tomaszek z d. Tomczyk, l. 92, zm. 20.01.2015 r.
- 08. Jolanta Andrzejewska, l. 82, zm. 17.01.2015 r.
- 09. Janina Waleria Rusznica, l. 81, zm. 13.01.2015 r.
- 10. Alicja Zofia Muchorowska, l. 82, zm. 27.01.2015 r.
- 11. Ryszard Wysocki, l. 68, zm. 24.01.2015 r.
- 12. Zbigniew Przewoźniak, l. 55, zm. 24.01.2015 r.

Kronika parafii JTiAP

22 grudnia podczas Mszy św. roratniej o godz. 17.00 harcerze przynieśli do naszej świątyni betlejemskie Świątełko Pokoju.

24 grudnia, w Wigilię Bożego Narodzenia, w godzinach od 8.00 do 10.00 była okazja do skorzystania z sakramentu spowiedzi świętej.

25 grudnia uroczystą pasterką o północy rozpoczęliśmy obchody świąt Bożego Narodzenia. Na wioskach w Gołędzinowie i Kowalach pasterka była sprawowana o godz. 22.00.

29 grudnia rozpoczęliśmy odwiedziny duszpasterskie, zwane kolędą. Zakończyliśmy ją 24 stycznia. Odwiedziliśmy 77% rodzin w naszej parafii. Dziękujemy za życzliwe przyjęcie nas w Waszych domach i serdeczną atmosferę. Dziękujemy również za składane przez Was ofiary. Bóg zapłać. Zgodnie ze statutami naszej diecezji oraz rozporządzeniem naszych przełożonych będą one w znacznej części przekazane do Kurii i Seminarium Archidiecezji Wrocławskiej oraz do Prowincjałatu Salwatorianów. Wiadomo bowiem, że wszystkie instytucje Kościoła w Polsce utrzymywane są z ofiar wiernych. Pozostała część przeznaczona jest na potrzeby charytatywne i administracyjne naszej parafii oraz na utrzymanie plebanii, zwłaszcza na jej ogrzewanie.

31 grudnia, w ostatni dzień starego roku, podziękowaliśmy Bogu na wspólnym nabożeństwie za miniony czas i błagaliśmy Go o dalsze błogosławieństwo i opiekę nad nami, naszymi rodzinami, naszą parafią i naszą Ojczyznę. Uroczyste nabożeństwo na zakończenie starego roku z wystawieniem Najświętszego Sakramentu i odśpiewaniem „Te Deum laudamus” oraz wspólną modlitwą dziękczynną, błagalną i przebłagalną zostało odprawione o godz. 17.30, pół godziny przed Mszą św. wieczorną.

2 stycznia, w pierwszy piątek miesiąca, nastąpiła zmiana bilecików Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa.

3 stycznia po Mszy św. o godz. 8.30 sprawowaliśmy nabożeństwo pierwszosobotnie ku czci Niepokalanego Serca NMP.

4 stycznia po Mszy św. o godz. 8.30 nastąpiła zmiana tajemnic różańca świętego. Po południu od godz. 15.00 do 17.00 adorowaliśmy Najświętszy Sakrament. Przed kościołem Akcja Katolicka zbierała do puszek ofiary na dożywianie w szkołach dzieci z ubogich rodzin.

6 stycznia przeżywaliśmy święto Objawienia Pańskiego zwane świętem Trzech Króli. Podczas Mszy św. o godz. 11.00 liturgię ubogacił śpiewem kolęd Chór Uniwersytetu III Wieku „Atena”. Także w tym dniu w godzinach od 15.00 do 17.30 dzieci naszej parafii wraz z ks. Michałem Gołębiowskim w ramach akcji „Kolędnicy Misyjni” kolędowały ulicami naszej parafii.

7 stycznia odbyła się konferencja dla rodziców i chrzestnych przed niedzielными chrztami.

10 stycznia z inicjatywy Rady Parafialnej odbyło się spotkanie opłatkowe członków wszystkich grup apostołsko-modlitewnych działających przy naszej parafii. Rozpoczęło się ono Mszą św. o godz. 17.00, po której odbyło się spotkanie przy wspólnym stole w Szkole Podstawowej nr 3. Spotkanie uświetnił koncert pt. „Gore gwiazda Jezusowi” w wykonaniu Studia Piosenki Obornickiego Ośrodka Kultury.

11 stycznia przeżywaliśmy święto Chrztu Pańskiego. Na Mszy św. chrzcielnej o godz. 12.30 dzieciom, które przyjęły chrzest święty w roku 2014, zostało udzielone specjalne błogosławieństwo. Po Mszy św. dzieci ze Szkoły Podstawowej nr 3 przedstawiły jasełka. W tym dniu taca na remont kościoła wyniosła 6340 zł.

1 lutego przypadała pierwsza niedziela miesiąca. Po Mszy św. o godz. 8.30 nastąpiła zmiana tajemnic różańca świętego. Po południu od godz. 15.00 do 17.00 trwała adoracja Najświętszego Sakramentu. Przed kościołem Akcja Katolicka przeprowadziła zbiórkę do puszek na dożywianie w szkołach dzieci z ubogich rodzin.

2 lutego obchodziliśmy święto Ofiarowania Pańskiego, w naszej polskiej tradycji nazywane świętem Matki Bożej Gromniczej. Msze święte były sprawowane o godz. 8.30 i 18.00, a na wioskach w Gołędzinowie i Kowalach o 16.30. W tym dniu przeżywaliśmy także Światowy Dzień Życia Konsekwowanego – a więc dzień wszyst-

kich osób, które obrały drogę życia zakonnego. Taca zbierana w tym dniu przeznaczona była na klasztory kontemplacyjne naszej archidiecezji.

3 lutego odbyło się spotkanie Kręgu biblijnego.

4 lutego odbyła się konferencja dla rodziców i chrzestnych przed niedzielными chrztami.

5 lutego, w pierwszy czwartek miesiąca, sprawowana była Godzina Święta.

OGŁOSZENIA PARAFII JTiAP

Katolickie Stowarzyszenie „Ecclesia” organizuje **zabawę charytatywną** 14 lutego 2015 r. w restauracji „Stara Rozlewnia”. Cena biletu 110 zł od osoby. Bilety do nabycia w „Starej Rozlewni” i w cukierni „Beza”. Fundusze zebrane z zabawy przeznaczone będą na remont naszego kościoła.

Katolickie Stowarzyszenie „Ecclesia” od tego roku jest Organizacją Pożytku Publicznego. Dlatego istnieje możliwość przekazania 1% podatku na remont naszego kościoła parafialnego. Numer **KRS 0000402304**.

Organizujemy **pielgrzymkę do sanktuariów Warmii, Mazur i Podlasia**, w terminie 17-22 czerwca 2015 r. W ramach pielgrzymki zwiedzimy takie miejsca jak: Rywałd Królewski, Gietrzwałd, Święta Lipka, Wigry, Sejny, Studzieniczna, Augustów, Różanystok, Sokółka, Supraśl, Święta Woda, Białystok, Warszawa, Niepokalanów, Miedniewice, Kalisz. Program pielgrzymki zamieszczony jest na stronie internetowej. Koszt pielgrzymki wynosi 690 zł. Zapisy w zakrystii lub kancelarii parafialnej. Przy zapisach prosimy o wpłatę zaliczki w kwocie 100 zł.

Święto Objawienia Pańskiego – Matki Bożej Gromniczej – 2 lutego. Msze św. w kościele parafialnym o godz. 8.30 i 18.00. W Gołędzinowie i Kowalach o godz. 16.30.

6 lutego, w pierwszy piątek miesiąca, po Mszy św. sprawowane było nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa i nastąpiła zmiana bilecików Straży Honorowej.

7 lutego, w pierwszą sobotę miesiąca, po Mszy św. o godz. 8.30 sprawowane było nabożeństwo pierwszosobotnie ku czci Niepokalanego Serca Maryi. W tym dniu odwiedziliśmy chorych w domach z postugą sakramentalną.

Adoracja Najświętszego Sakramentu przed Wielkim Postem od 15 do 17 lutego 2015 r.: niedziela 15 lutego – od godz. 15.00 do 17.00, poniedziałek i wtorek 16 – 17 lutego – od godz. 15.00 do 18.00.

Środa Popielcowa 18 lutego 2015 r.

Msze św. w kościele parafialnym o godz. 8.30; o godz. 16.00 dla dzieci oraz kandydatów przygotowujących się do bierzmowania; o 18.00 Msza św. wieczorna; o godz. 19.00 dla młodzieży.

Msze święte w Gołędzinowie i Kowalach o godz. 16.30.

Nabożeństwa wielkopostne

Droga Krzyżowa w piątki Wielkiego Postu: o 9.00 – dla dorosłych, o 17.00 – dla dzieci, o 19.00 – dla młodzieży.

Gorzkie Żale w niedziele Wielkiego Postu – o 16.00

Rekolekcje wielkopostne będziemy przeżywać w terminie od 21 do 25 marca 2015 r.

Numer konta parafialnego, na które można wpłacać ofiary na remont naszego kościoła: ING Bank Śląski 15 1050 1575 1000 0090 7497 0857 Parafia rzym.-kat. św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego ul. Trzebnicka 35, 55-120 Oborniki Śląskie

Psycholog pełni dyżur w Poradni Życia Rodzinnego w czwartki od 17.00 do 19.00. Telefon czynny w godzinach dyżuru 71 310 23 52

Katolickie Stowarzyszenie „Ecclesia” numer konta bankowego: 94 9583 0009 0018 2663 2000 0001

Kronika parafii NSPJ

W środę **23 grudnia** i w sobotę 7 lutego kapłani odwiedzili chorych z posługą sakramentalną.

W Wigilię Bożego Narodzenia **24 grudnia** odprawialiśmy Msze św. tzw. pasterki: w Kuraszkowie o godz. 22.00, w Morzęcinie Wielkim o 22.00, w Domu Pomocy Społecznej o 21.00, w kościele parafialnym o 24.00.

W drugi dzień świąt **26 grudnia** o godz. 15.00 odbył się Konkurs Dzieciątka Jezus, w którym dzieci prezentowały kolędy i pasterałki.

W sobotę **27 grudnia** w Domu Katolickim odbyło się spotkanie opłatkowe członków i najbliższych współpracowników Akcji Katolickiej oraz innych grup parafialnych.

W niedzielę **28 grudnia** z okazji uroczystości Świętej Rodziny podczas wszystkich Mszy św. małżonkowie odnawiali swoje przyrzeczenia. Podczas Mszy św. o godz. 10.00 małżonkowie, którzy w tym roku obchodzili swój jubileusz, 25- i 50-lecie małżeństwa, uczynili to w sposób uroczysty i otrzymali krzyże.

W środę **31 grudnia** o godz. 18.00, z okazji kończącego się roku, odbyło się nabożeństwo dziękczynno-błagalne.

Od 2 do 21 stycznia trwały odwiedziny duszpasterskie – kolęda. W tym roku w naszej parafii odwiedziny duszpasterskie przyjęło około 71% rodzin. Pragniemy podziękować za przyjęcie w Waszych domach. Wspólna modlitwa oraz poświęcenie mieszkań były prośbą o Boże błogosławieństwo, a przeprowadzone rozmowy okazją do zwrócenia uwagi na radości i problemy naszych rodzin i parafii. Pragniemy także podziękować za złożone ofiary. Zgodnie z przepisami diecezji i naszego Zgromadzenia Zakonnego przeznaczamy je na potrzeby Wrocławskiej Kurii Metropolitalnej, Seminarium Duchownego we Wrocławiu oraz na potrzeby Zgromadzenia Zakonnego Salwatorianów i utrzymanie plebanii.

W pierwsze niedziele miesiąca **4 stycznia** i **1 lutego** przypadały niedziele adoracji Najświętszego Sakramentu. O godz. 8.00 sprawowana była Msza św. w intencji członków Żywego Różańca. Akcja Katolicka prowadziła zbiórkę do puszek na posiłki w szkołach dla dzieci z rodzin będących w trudnej sytuacji materialnej. Zebrano 1112 zł

i 1093 zł. O godz. 18.30 sprawowana była Msza św. w intencji dzieci i rodziców z grupy Różańca Rodziców.

W uroczystość Objawienia Pańskiego **6 stycznia** po Mszy odprawianej o 12.30 nastąpiło rozstrzygnięcie konkursu dla dzieci „Pójdźmy wszyscy do stajenki” i nagrodzenie uczestników. Organizatorem konkursu była Rada Parafialna.

7 i 8 stycznia Parafialny Zespół Caritas wydawał w Domu Katolickim artykuły spożywcze dla osób w trudnej sytuacji materialnej. Warunkiem skorzystania z pomocy było uzyskanie wcześniej stosownego skierowania w MOPS. Powyższy warunek został postawiony przez ministerstwo nadzorujące dystrybucję żywności.

W niedzielę **11 stycznia** podczas Mszy św. o godz. 12.30 udzielane było błogosławieństwo rocznych dzieci. Ofiary składane na tacę, przeznaczone na cele inwestycyjne w naszej parafii, wyniosły 5570 zł. Dziękujemy za złożone ofiary.

W piątek **16 stycznia** odbyło się spotkanie modlitewne Koła Przyjaciół Radia Maryja. O godz. 18.00 odmówiono różaniec, po nim sprawowana była Msza św. w poleconych intencjach. O godz. 19.00 w Domu Katolickim odbyło się spotkanie członków Międzyparafialnego Zespołu Caritas, na którym w miejsce dotychczasowego skarbnika – pana Kazimierza Wróbla, wybrano panią Irenę Polańską. Dziękujemy panu Kazimierzowi za dotychczasową pracę i zaangażowanie.

W niedzielę **18 stycznia** o godz. 15.30 odbył się międzypokoleniowy koncert kolęd i pasterałek zatytułowany „Pokłon oddawajmy”. Wykonawcami były dzieci, młodzież i dorośli reprezentujący różne środowiska naszej parafii i gminy.

W piątek **23 stycznia** sprawowana była Msza św. w intencjach Akcji Katolickiej.

W środę **28 stycznia** o godz. 19.15 w Domu Katolickim w ramach „Wieczorów Nikodema” odbyła się katecheza dorosłych. Katechezę zatytułowaną „Czego uczą nas współcześni mistrzowie wiary?” na temat aktualnego nauczania papieża poprowadził ks. dr Roman Słupek SDS.

We wtorek **3 lutego** dla młodzieży klas II i III odbyły się spotkania formacyjne przed bierzmowaniem.

W poniedziałek **2 lutego**, w święto Ofiarowania Pańskiego, podczas Mszy św. święcone były gromnice.

We wtorek **3 lutego**, we wspomnienie św. Błażeja, podczas Mszy św. udzielane było błogosławieństwo, które jest prośbą o zachowanie od chorób gardła.

W środę **4 lutego**, we wspomnienie św. Agaty, podczas Mszy św. odbył się obrzęd błogosławienia chleba i wody.

W czwartek **5 lutego** we wspomnienie św. Agaty podczas Mszy św. odbył się obrzęd błogosławienia chleba i wody.

Błogosławieństwa w parafii NSPJ

Błogosławieństwo małżeństw w kościele NSPJ w święto Świętej Rodziny 28 grudnia 2014 r.

Błogosławieństwo dzieci rocznych w kościele NSPJ 11 stycznia 2015 r.

Rekolekcje wielkopostne parafia NSPJ 18–22 lutego 2015 Ks. Stanisław Orzechowski

ŚRODA POPIELCOWA 18 lutego

- 9.00 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 10.30 Nabożeństwo pokutne dla ucz. gimn.
- 17.00 Kuraszków – Msza z nauką dla dorosłych
- 18.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 18.30 Msza z nauką dla dorosłych i młodzieży

CZWARTEK 19 lutego

- 9.00 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 10.30 Katecheza dla ucz. gimn., spowiedź św.
- 17.00 Kuraszków – Msza z nauką dla dorosłych
- 18.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 18.30 Msza z nauką dla dorosłych i młodzieży

PIĄTEK 20 lutego

- 8.30 Droga Krzyżowa dla dorosłych
- 9.00 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 10.30 Droga Krzyżowa z obrzędem Komunii św. dla uczniów gimnazjum
- 17.00 Kuraszków – Droga Krzyżowa
- 17.00 Droga Krzyżowa dla dzieci
- 18.00 Droga Krzyżowa dla dorosłych
- 18.30 Msza z nauką dla dorosłych i młodzieży

SOBOTA 21 lutego

- 10.00 Msza św. dla chorych z udzielaniem sakramentu chorych oraz nabożeństwo z błogosławieństwem louredzkim
- 18.00 Adoracja Najświętszego Sakramentu
- 18.30 Msza z niedzieli z nauką dla dorosłych

NIEDZIELA 22 lutego

- 8.00 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 10.00 Msza św. z nauką dla dorosłych
- 12.30 Msza św. z nauką dla rodziców i dzieci
- 17.30 Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym
- 18.30 Msza św. z nauką dla młodzieży

**KATOLICKIE STOWARZYSZENIE
ECCLESIA**

ZAPRASZA NA

**WALENTYNKOWY
CHARYTATYWNY
BAL
KARNAWAŁOWY**

DNIA **14 LUTEGO 2015 R.** GODZ. **20:00**
KAWYMI SIĘ DO GODZ. 4:00

**RESTAURACJA
STARA ROZLEWNA**

DO TAŃCA PRZYGRYWA ZESPÓŁ MUZYCZNY

BILETY W CENIE **110 zł** (OD OSOBY DO NARZĘCIA
W RESTAURACJI „STARA ROZLEWNA”
UL. MAREK SKŁODOWSKIEJ - CIEPŁE 9, TEL. 730 310 14 90
LUB W CUKIERNI „ŻEŹY”
UL. WZGORZE MAGDALENY 4, OBORNIKI ŚLĄSKIE, TEL. 508 311 957

W PROGRAMIE LEGNE ATRAKCJE!
DROBÓD Z BALU PRZEZNACZONY JEST NA WYSTYPIE REMONTOWE
PARAFII D.W. ŚW. JUDY TADEUSZA I ŚW. ANTONIEGO PADIEWSKIEGO
W OBORNIKACH ŚLĄSKICH

**Pomóż remontować kościół
pw. świętych Judy Tadeusza
i Antoniego Padewskiego**

Od tego roku Katolickie
Stowarzyszenie „Ecclesia” jest
Organizacją Pożytku Publicznego,
możesz więc za jego pośrednictwem
przekazać 1% podatku
na remont parafialnej świątyni.
Wystarczy, że w swoim PIT
wpiszesz numer KRS
0000402304

20-lecie Naszej Parafii

Msza święta z okazji
20-lecia Naszej Parafii
odbędzie się
w czwartek **5 marca** o godz. 18.30
w kościele NSPJ
przy ul. Wyszyńskiego.
Serdecznie zapraszamy wszystkich
czytelników, współpracowników
i sympatyków
do wspólnej modlitwy!

Nowy krzyż

Od 4 lutego w kościele NSPJ wisi nowy krzyż autorstwa artysty rzeźbiarza Krzysztofa Lewczuka. Krzyż został wykonany dzięki staraniom jednej z rodzin naszej parafii, której serdecznie dziękujemy.

Nasza Parafia – pismo redagowane przez wiernych parafii Najświętszego Serca Pana Jezusa oraz św. Judy Tadeusza i św. Antoniego Padewskiego w Obornikach Śląskich.

Redakcja: Robert Wrzesiński (redaktor naczelny), Grzegorz Czerkas, Aldona Dudek (korekta), Alina Golecka, ks. Przemysław Marszałek SDS (asystent kościelny), Dorota Nikiporczyk (webmaster), Małgorzata Pawlak (sekretarz redakcji), Zbigniew Stachurski, ks. Włodzimierz Szydłowski SDS, Barbara Wrzesińska.

Adres redakcji: „Nasza Parafia”, parafia rzymskokatolicka, ul. Stefana Kardynała Wyszyńskiego 23, 55-120 Oborniki Śląskie, e-mail: graphito@poczta.wp.pl, www.naszaparafia.sds.pl (lub www.naszaparafia.salwatorianie.pl)

Wydawca: Studio Graphito (nr tel. 71 310 21 65), nakład 500 egz.

Redakcja zastrzega sobie prawo zmiany tytułów, skracania i dokonywania korekty stylistycznej nadesłanych tekstów.